

ad Veruedrū esse. Neq. n. silentio præterisset/in meridionalis lateris descriptione/partē etiā illā quæ a Vedra fluuio ad Veruedrū extēditur/si id sensisset; cū in Italia occidentalibus partib⁹ describēdis/idem seruet. Dicit enī Italiae fines ab occidēte lineā habere quæ ab Adula monte ad Vari fluuii ostia ducit; ac a Neapoli ad Leu copetram. Idē proculdubio/si ita sensisset/in Albionis insulæ meridionali latere describēdo serualset; eius. s. terminos ab Ocrino ad Cantū/tursūq; a Vedra fluuio ad Veruedrū p̄montoriū ponēs. Nos itaq; Ptholemai uerba/nō numeros/imitantes/Albionis figuram nostri temporis nauigationibus/ac ueritati/omni ex parte conformem depinximus. Quod Pomponii etiā Melæ auctoritate/ipsam Sciciliæ ualde similem esse dicentis/comprobatum nobis est.

Annotatio in secundam tertiamq; Europæ Tabulas De Hispania & Gallia Aquitania

Non minus admiraturos plerōsq; sentio/cū in tabulis nostris Herculeū fretū/gradibus quatuor fere/magis q̄ in prioribus meridionale/descriptū esse uiderint. Quos oēs intelligere uelim/id nō modo nostri tēporis nauigationibus/sed Ptholemai etiā uerbis/omni ex parte cōuenire. Si enī recte ipsius uerba in Gallia Aq̄tania descriptione aīaduertamus/cogimur oīno Ligeris fluuii ostia/& cōsequēter Pyreneos montes/uniuersamq; Hispaniā/ac deniq; Herculeū fretū/ Cæsarēsisq; Mauritaniae partē/qua iuxta fretū est/ q̄tuor fere gradibus deprimere. Dicit. n. eo in loco Ptholemaus: Quæ autē maxime septentrionalia sunt Aq̄taniae apud mare tenēt Pictones; Sub his Santones/atq; sub his Bituriges beuscii; sub q̄bus Tarbelli/usq; ad Pyrenē montem. Deinde dicit: In mediterranea autē Pictonibus adiacent Lemouices. Ex q̄bus uerbis/priorib; tabularū patet error/in q̄bus oībus Lemouices meridionales magis q̄ Pictones positi sunt; cū tamē dicat Ptholemaus eos esse Pictonibus mediterraneos; quod ipsos oriētales magis Pictonibus esse significat; quod in nra nos obseruauimus tabula. Deinde ponit Ptholemaus Cadurcos sub Lemouicibus/& sub his Petracorios. Et subdit dicēs: Horum oīum fines ab ortu solis/sunt; attinguntq; usq; Ligerim fluuium/Bituriges ocubi. In quibus uerbis/duo ipsum dicere/aduertēdum est. Alterum quidē q̄ Bituriges ocubi eorum omniū; Lemouicum scilicet/Cadurcorum/atq; Petracorios fines ab oriēte sunt; alteru uero q̄ Bituriges ocubi Ligerim fluuiū attingunt. Quæ utraq; male ab iis qui ante nos tabulas depinxerunt/sunt obseruata. Ipsi enim sub Petracorios Bituriges ocubos posuerūt; & Ligeri fluuio/nō modo Bituriges ocubos/sed Pictones etiā/Lemouicos/Cadurcos/& Petracorios; quod Ptholemai uerbis aduersari nemo ambigit; conterminos fecerunt. Nobis itaq; uisum est dictos iam populos/iuxta Ptholemai sententiā/collocare. Quamobrem Ligeris fluuii ostia/tribus fere uersus meridiem gradibus deprimere coacti sumus. Atq; ut Lemouices Pictonibus/Biturigesq; ocubos lemouicibus adiacentes in mediterranea orientem uersus/ad Ligerim usq; fluuiū locare possimus/Ligeris longitudinem/eiusq; flexionem/magis ad orientē produximus. Cū uero sub horum singulis populos eos locare uelimus/qui Pyrenem usq; montem attingunt/ipsū quoq; Pyrenem montem/& cōsequēter Hispaniam totam/tretumq; herculeum/propius meridiē accedere/necessē est. Hoc licet aliorum numeris cōtrarium sit/nulla tamen ex parte Ptholemai uerbis aduersatur: Immo uero hanc ipsius sententiā esse facile credimus/ q̄ ex nauigationibus ita sese habere/compertum habemus. Comprobari hoc potest ex hispanorū colore. Sunt enim aliquanto siculis fusciore/ii qui Beticam incolunt; quæ res ipsos aliquāto æquinoctiali propinquiores esse apertissime indicat. Placuit etiā Pyreneos montes recte per terræ longitudinē/a Fauonio scilicet ad Subsolanū/ Galliam ab Hispanis diuidētes/nō ab Iapige ad Vulturum; ut a prioribus actum est/describere. Mauritaniae etiā Cæsarēsis littora/non recte a Fauonio ad Subsolanum/ut numeri cogebant; sed ab Africo ad Cæciam; quod nostri temporis nauigationibus omnino respondeant produximus.

Annotatio in sextam Europæ tabulam. De Corsica atq; Italia.

In sexta etiā Europæ tabula/Corsicam insulam describentes alii/Fesiram ciuitatem: Pitani fluuii ostia: & Marianum promontoriū: in meridionali latere locauerunt; cum tamē a Ptholemao in occidentali esse dicantur. Siracusanū etiā portū; Rubram ciuitatem; Alistam ciuitatē; Granianū promontoriū; ac Philonii portum/ad orientale latus transtulerunt; cum tamē in meridionali; iuxta Ptholomei uerborum sententiā; esse debeant. Quæ omnia a nobis emēdata; & suis finibus restituta sunt. In eade; etiā tabula Italiam describentes/occidentales eius terminos ommiserūt; qui tamen a Ptholemao ab Adula monte ad Vari fluuii ostia ponūtur. Quodq; magis admiror/est/q̄ littus omne quod a Gargano monte Hydruntem usq; extenditur/orienti exposuerunt; cum tamen ad septentrione; uergat; quod ex nauigationibus habetur/ac etiā ex Ptholemai uerbis comprobatur; dicentis Italiam a septentrione/præter alia/littore Adriatici sinus a Tilaueempto fluuio usq; ad Garganum montem & Hydruntem terminari. Mirum est etiā q̄ Histriae littora adeo contraxerunt/ut nihil admodum in mare procurrant; Quodq; Larium Lacum Padi fluminis fontem esse notauerunt; cum dicat Ptholemaus Padi fontes iuxta lacum Larium/non ipsum Larium esse. Ignorauerunt enim Verbanum Lacum; cuius nulla apud Ptholemaum mentio; a Pado ipso/ qui paulo septentrionalior/iuxta Larium lacum oritur/feri. Atq; ob id eum qui uere Larius lacus est/Benaci nomine describere. Benacum uero signauere quidem; sed nullo ipsum nomine notauerunt. Quæ cuncta cum ex